

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3337/2019. (XII. 6.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Fővárosi Ítéltábla 2.Pfk.26.587/2017/2. számú végzése, e végzéssel összefüggésben a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 257. § (1) bekezdésének második mondata, valamint a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény 391. § (1) bekezdése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó jogi képviselője (dr. Galambos Károly) útján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. § szerinti alkotmányjogi panaszt terjesztett az Alkotmánybíróság elé a Fővárosi Ítéltábla 2.Pfk.26.587/2017/2. számú végzése és a Fővárosi Törvényszék 70.P.21.040/2017/7. számú végzése ellen, azok alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérve. Az indítványozó álláspontja szerint a végzések ellentétesek az Alaptörvény Nemzeti Hitvallásában foglalt egyes deklarációkkal, a B) cikk (1) bekezdésével, az R) cikkel, az I. cikkel, a II. cikkel, VI. cikk (2) bekezdésével, a XIII. cikk (1) bekezdésével, XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseivel, a 26. cikkel, a 28. cikkel és a 39. cikk (2) bekezdésével.
- [2] Az indítványozó – az Abtv. 26. § (1) bekezdése alapján – a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: régi Pp.) 257. § (1) bekezdésének második mondata alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte az Alkotmánybíróságtól. Az indítványozó álláspontja szerint a támadott jogszabályhely sérti az Alaptörvény I. cikkét, II. cikkét és a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdését.
- [3] Az indítványozó – az Abtv. 26. § (2) bekezdése alapján – a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 391. § (1) bekezdése alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte az Alkotmánybíróságtól.
- [4] 1.1. Személyes adatok kezelésével kapcsolatos tájékoztatás tárgyában folyamatban volt perben a Fővárosi Ítéltábla 2016. március 8. napján kelt 8.Pf.21.165/2015/5. számú ítéletével a Fővárosi Törvényszék 10.P.24.966/2014/19. számú, az indítványozó felperes keresetét elutasító ítéletet a perköltség vonatkozásában részben megváltoztatta, egyebekben helyben hagyta. Ítélete indokolásában rögzítette, hogy az indítványozó 2016. március 3. napján érkezett előkészítő iratában bejelentette, hogy az alperes utazási iroda honlapjáról általa letöltött „Adatkezelési tájékoztató” című közleményből kitűnően az alperest a Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság (továbbiakban: NAIH) nyilvántartásba vette, és adatkezelési nyilvántartási számot kapott. Az ítéltábla szerint az ügy érdeme szempontjából ez a körülmény nem bírt jelentőséggel, mivel nem változtatott azon, hogy az alperes kezelésében a kérelem idején nem volt igazolhatóan az indítványozóra vonatkozó személyes adat. Az indítványozó felülvizsgálati kérelme folytán a Kúria a 2017. január 11. napján hozott Pfv.IV.21.425/2016/5. számú ítéletével a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta. A felülvizsgálati eljárásban az indítványozó csatolta a NAIH 2016. december 8-án kelt hivatalos tájékoztatását, mely szerint az alperest adatkezelőként 2015. február 18. napján nyilvántartásba vették.
- [5] Az indítványozó ezt követően perújítási kérelmet nyújtott be, amelyet arra alapított, hogy az alperesben el nem bíralt új bizonyíték a NAIH 2016. december 8-i levele, amely azt igazolja, hogy az alperest a NAIH nyilvántartásba vette. Az alperes perújítási ellenkérelmében a perújítási kérelem megengedhetőség körében történő elutasítását kérte arra tekintettel, hogy a NAIH válaszlevelében szereplő azon tény, hogy az alperest a NAIH nyilvántartásba vette, az alapeljárásban jogerős ítélettel már elbírálták. Hivatkozott a perújítási kérelem elkésettségére is. A Fővárosi Törvényszék az indítványozó perújítási kérelmét elutasította, mivel az a tény, hogy az alperest a NAIH az adatkezelési nyilvántartásba feltüntette, már a másodfokú eljárás során ismert volt. Az alapeljárásban a nyilvántartásba vétel tényét senki sem vitatta, így a másodfokú bíróság mellőzte az e tényre irányuló bizonyítási indítványt. A másodfokú bíróság a tényt érdemben elbírálta, és úgy foglalt állást, hogy az irreleváns az ügy megítélése szempontjából. Az indítványozó fellebbezést nyújtott be a perújítást elutasító

végzés ellen. A Fővárosi Ítéletábla az elsőfokú bíróság végzésében foglaltakkal egyetértett, azt helyes indokainál fogva helyben hagyta. A Fővárosi Ítéletábla végzése szerint az indítványozó által hivatkozott eljárási szabálysértések a jogorvoslattal támadott végzés hatályon kívül helyezéséhez nem vezethetnek. A perújítás megengedhetősége körében az ítéletábla kiemelte, hogy az adatkezelési nyilvántartásba vétel tényét az alapeljárásban a másodfokú bíróság ítéletével elbírálta. A NAIH által küldött levél vizsgálata már az alapeljárásban is okszerűtlen lett volna, így a szükségtelen további bizonyíték későbbi felmerülése perújításra nem ad okot. A másodfokú bíróság osztotta az elsőfokú bíróságnak a perújítási kérelem elkésztésére vonatkozó álláspontját is.

- [6] 1.2. Az indítványozó ezt követően fordult az Alkotmánybírósághoz.
- [7] Az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panaszában előadta, hogy álláspontja szerint az ítéletek ellentétesek az Alaptörvény Nemzeti Hitvallásában foglalt egyes deklarációkkal, a B) cikk (1) bekezdésével, az R) cikkel, az I. cikkel, a II. cikkel, VI. cikk (2) bekezdésével, a XIII. cikk (1) bekezdésével, XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésével, a 26. cikkel, a 28. cikkel és a 39. cikk (2) bekezdésével.
- [8] Az indítványozó panaszában lényegében megismételte a rendes bírósági eljárások, valamint a felülvizsgálati eljárás során kifejtett érveit, valamint az alábbiak szerint kiegészítette azokat az egyes alaptörvényi rendelkezések sérelmét alátámasztó indokolással.
- [9] Az Alaptörvény I. cikkének sérelme tekintetében az indítványozó szerint „a felülvizsgálati kérelem előterjesztése esetén, ha a jogsérelmében szenvedett fél az alapjogi sérelem miatt a végrehajtás felfüggesztését kéri, a felfüggesztés azon kivételes körbe tartozik, amely az alapjog védelmét az állam elsőrendű kötelezettségévé teszi”.
- [10] A II. cikkel kapcsolatban az indítványozó előadta, hogy sérti emberi méltóságát a bírósági eljárás, amelyben a részére jogot biztosító jogszabályt nem alkalmazza az az állami szerv, amelynek ez kötelessége lenne. Az indítványozó emberi méltóságának sérelmét látta abban is, hogy a perújítási eljárás során nem ismertették az alapper iratait, illetve ezekre nyilatkozatot nem tehetett.
- [11] Az indítványozó szerint a Fővárosi Ítéletábla döntése megakadályozta abban, hogy az alapvető személyes adatok védelméhez való jogát gyakorolhassa. A perújítási kérelmet jogerősen elutasító végzés sérti az indítványozó személyes adatok védelmére vonatkozó alapvető jogát, mert a perújítási eljárásban az alperes által kezelt személyes adataival kapcsolatos tájékoztatáshoz való jogát nem tudta kikényszeríteni.
- [12] Az indítványozó tulajdonhoz való jogát sérti az, hogy az indítványozónak olyan perköltség-fizetési kötelezettsége keletkezett, amely nem merült volna fel akkor, ha tájékoztatást kapott volna az alperestől a személyes adatai kezelésével kapcsolatban.
- [13] Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelmét jelenti, hogy az indítványozó szerint a perújítási eljárás nélkülözötte a pártatlan, tisztességes, időszerű bírósági tárgyaláshoz való jog biztosítását. A pártatlanság sérelme abban áll az indítványozó szerint, hogy az elsőfokú bíróság nem kézbesítette vissza sem az indítványozónak, sem jogi képviselőjének a perújítási kérelmet és annak kiegészítését, valamint a másodfokú bíróság nem tette lehetővé, hogy az indítványozó az alperes fellebbezési észrevételeit megismerhesse, arra nyilatkozatot tehesen. A fegyveregyenlőség elve nem érvényesült, mivel az indítványozó régi Pp. szerinti jogait a bíróságok nem biztosították. A bíróság az indítványozó jogi képviselőjének kifogása ellenére sem ismertette a perújítási kérelmet.
- [14] A tisztességes bírósági eljáráshoz való jogát sérti az, hogy a Kúria döntésében megfogalmazott állításokra az indítványozó nem tudott az eljárás során reflektálni. Ugyancsak sérti az indítványozó tisztességes bírósági eljáráshoz való jogát az, hogy a Kúria nem helyezte hatályon kívül a másodfokú bíróság ítéletét annak eljárási hibái miatt. Az indítványozó szerint a Kúria olyan új tényállást állapított meg, amelyre nem volt jogi lehetősége.
- [15] Az indítványozó ilyen okok mentén kezdeményezte a kifogásolt ítéletek alaptörvény-ellenességének megállapítását és azok megsemmisítését.
- [16] Az indítványozó az alkotmányjogi panaszának az Abtv. 26. § (1) bekezdése szerinti elemében előadta, hogy álláspontja szerint a régi Pp. 257. § (1) bekezdésének második mondata ellentétes az Alaptörvény I. cikkével, II. cikkével és XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésével.
- [17] Az indítványozó sérelmezi, hogy abban az esetben, amikor az elsőfokú bíróság tárgyaláson dönt, és az elsőfokú döntés perorvoslattal kerül megtámadásra, akkor a másodfokú bíróság a fellebbezést nem tárgyaláson bírálja el. Ez sérti az indítványozónak az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdései szerinti tisztességes eljáráshoz és jogorvoslathoz való jogát.
- [18] Az indítványozó az alkotmányjogi panaszának az Abtv. 26. § (2) bekezdése szerinti elemében előadta, hogy az Alkotmánybíróságtól kéri a Pp. 391. § (1) bekezdése alaptörvény-ellenességének vizsgálatát és a rendelkezés megsemmisítését tekintettel arra, hogy az megegyezik a régi Pp. 257. § (1) bekezdése szerinti szabályozással.

- [19] 2. Az Abtv. 56. § (1) bekezdésében előírtak szerint az Alkotmánybíróságnak elsődlegesen az alkotmányjogi panasz befogadhatóságáról szükséges döntenie. Az Alkotmánybíróság ezért tanácsban eljárva mindenekelőtt azt vizsgálta meg, hogy az alkotmányjogi panasz megfelel-e a törvényben előírt befogadhatósági feltételeknek.
- [20] 2.1. Az Abtv. 27. § szerinti alkotmányjogi panasz határidőben érkezett, mivel az indítványozó a támadott bírósági döntést, a Fővárosi Ítéltábla 2.Pfk.26.587/2017/2. számú végzését 2017. december 1-jén vette át, az alkotmányjogi panaszt pedig 2018. január 30-án nyújtotta be az elsőfokú bíróságon.
- [21] Az indítványozó alkotmányjogi panaszában egyebekben megjelöli az Alkotmánybíróság hatáskörét és az indítványozó jogosultságát megalapozó törvényi rendelkezést, az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit [Nemzeti Hitvallásban foglalt egyes deklarációk, B) cikk (1) bekezdése, R) cikk, I. cikk, II. cikk, VI. cikk (2) bekezdése, XIII. cikk (1) bekezdése, XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdései, 26. cikk, 28. cikk és 39. cikk (2) bekezdése], a támadott bírói döntést, a Fővárosi Ítéltábla 2.Pfk.26.587/2017/2. számú végzését, továbbá részben az alaptörvényellenességre vonatkozó okfejtést, valamint kifejezett kérelmet a bírói döntés megsemmisítésére. Az indítványozó jogorvoslati lehetőségeit kimerítette, valamint jogosultsága és érintettsége egyértelmű, mivel saját egyedi ügyével összefüggésben terjesztette elő alkotmányjogi panaszát.
- [22] Az Alkotmánybíróság rögzíti, hogy az alkotmányjogi panasz az Abtv. 27. §-a alapján az Alaptörvényben biztosított jogok védelmének eszköze, de az indítványozó alkotmányjogi panaszában és annak kiegészítésében nem az Alaptörvényben biztosított jogok sérelmére is hivatkozott [Nemzeti Hitvallás, R) cikk, I. cikk, 26. cikk (1) bekezdés, 28. cikk]. Ezen cikkek vonatkozásában érdemi alkotmányossági vizsgálat lefolytatására még indokolás előterjesztése esetében sincs lehetőség [3127/2017. (V. 30.) AB végzés, Indokolás [19]; 3115/2016. (VI. 21.) AB határozat, Indokolás [30]–[32]; 3143/2015. (VII. 24.) AB határozat, Indokolás [31]–[34]; 3024/2015. (II. 9.) AB határozat, Indokolás [63]–[64]; 3058/2017. (III. 20.) AB határozat, Indokolás [12]].
- [23] Az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésére pedig csak két esetben alapítható alkotmányjogi panasz: a kellő felkészülési idő hiánya, illetve a visszaható hatály tilalma miatt, az indítvány azonban nem ebben a vonatkozásban állítja a felhívott cikk sérelmét [3127/2017. (V. 30.) AB végzés, Indokolás [19]].
- [24] A fentiekre tekintettel az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz az Alaptörvény Nemzeti Hitvallásával, B) cikk (1) bekezdésével, R) cikkével, I. cikkével, 26. cikk (1) bekezdésével és 28. cikkével összefüggésben nem felel meg a befogadhatóság feltételeinek, tekintettel arra, hogy ezen alaptörvényi rendelkezések nem minősülnek az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogának. Az alkotmányjogi panasz e részeiben nem felel meg az Abtv. 52. § (1b) bekezdésének *b)* pontján alapuló feltételnek, így az alkotmányjogi panasz érdemi vizsgálatának nincs helye.
- [25] Az Abtv. 52. §-a továbbá kifejezetten rögzíti a határozott kérelem követelményét, amelynek részét képezi az indokolás előterjesztésének a kötelezettsége is [52. § (1b) bekezdés *b)* és *e)* pont]: „Indokolás hiányában a kérelem nem felel meg határozottság Abtv. 52. § (1b) bekezdésében írt követelményének, annak elbírálására nincs lehetőség. Az Alaptörvény egyes rendelkezéseinek pusztá felsorolása ugyanis nem ad kellő alapot az alkotmányossági vizsgálat lefolytatására.” [34/2014. (XI. 14.) AB határozat, Indokolás [212]] Az indítvány e követelménynek az Alaptörvény 39. cikk (2) bekezdése vonatkozásában nem tesz eleget, ezen alaptörvényi cikket érintően ugyanis az indítványozó nem terjesztett elő érvelést. Az indítvány ugyancsak sérülni vélt alapjogként említi a XXVIII. cikk (7) bekezdésében írt jogorvoslatihoz való jogot, azonban érdemi indokolást az indítványozó e tekintetben sem adott elő. Erre tekintettel az Alaptörvény 39. cikk (2) bekezdésével és a XXVIII. cikk (7) bekezdésével kapcsolatos indítványi elemeket az Alkotmánybíróság nem tudta érdemben elbírálni.
- [26] A kifejtettek alapján e vonatkozásokban az egyéb törvényi feltételek teljesülése ellenére sem kerülhetne sor érdemi alkotmányossági vizsgálatra.
- [27] 2.2. Az indítványozó az Abtv. 26. § (1) bekezdés szerinti panaszában pusztán állította az Alaptörvény I. cikk (1) és (3) bekezdéseinek, valamint XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseinek sérelmét a régi Pp. 257. § (1) bekezdése második mondata tekintetében, ahhoz azonban indokolást nem fűzött. Erre tekintettel az alkotmányjogi panasz ebben a részében nem felel meg az Abtv. 52. § (1b) bekezdésének *b)* pontján alapuló feltételnek, így az alkotmányjogi panasz érdemi vizsgálatának nincs helye.
- [28] 2.3. Az indítványozó az Abtv. 26. § (2) bekezdése szerinti panaszhoz indokolást nem fűzött, pusztán megállapította, hogy a Pp. 391. § (1) bekezdése szövegszerűen egyezik a régi Pp. hasonló rendelkezésével. Erre figyelemmel az alkotmányjogi panasz ebben a részében sem felel meg az Abtv. 52. § (1b) bekezdésének *b)* pontján alapuló feltételnek, így az alkotmányjogi panasz érdemi vizsgálatának nincs helye.

- [29] 3. Az Abtv. 29. §-a a befogadhatóság feltételeként határozza meg, hogy az alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet tartalmazzon, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel.
- [30] Az Alkotmánybíróság az emberi méltósághoz, a személyes adatok védelméhez, a tulajdonhoz és a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogok sérelmével összefüggésben az alábbiakra mutat rá az Abtv. 27. § szerinti alkotmányjogi panasz tekintetében.
- [31] Az indítványozó alkotmányjogi panaszában lényegében a Fővárosi Ítéltábla ténymegállapításainak és jogi értékeléseinek alkotmánybírósági felülvizsgálatát kezdeményezte. Az Alkotmánybíróság ezzel összefüggésben hangsúlyozza azt a következetes gyakorlatát, amely szerint tartózkodik annak vizsgálatától, hogy a bírósági döntések indokolásában megjelölt bizonyítékok és megjelenő érvek megalapozottak-e, mint ahogy azt sem vizsgálja, hogy a jogalkalmazó helytállóan értékelt-e az eljárásban beszerzett bizonyítékokat és előadott érveket, vagy a konkrét ügyben a bírói mérlegelés eredményeként megállapított tényállás megalapozott-e. A tényállás megállapítása, a bizonyítékok értékelése és mérlegelése ugyanis az eljárási jogi szabályokban a jogalkalmazó számára fenntartott feladat [3309/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [5]]. Az Alkotmánybíróságnak az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés *d*) pontja, valamint az Abtv. 27. §-a alapján az ítéleteknek kizárólag az alkotmányossági szempontú felülvizsgálata során van jogköre a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kiküszöbölésére, azonban nincs hatásköre a rendes bíróságok jogalkalmazásának felülbírálatára, így a bizonyítékok felülmérlegelésére, a tényállás megállapítására vagy a jogvitát lezáró határozat kizárólag szakjogi tartalmú kritikájára [3212/2015. (XI. 10.) AB határozat, Indokolás [11]].
- [32] A benyújtott alkotmányjogi panasz tehát az Alaptörvény II. cikkében, VI. cikk (2) bekezdésében, XIII. cikk (1) bekezdésében és XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt jogok sérelmével összefüggő elemében valójában az ügyben meghozott, az indítványozó számára kedvezőtlen bírósági döntések kritikája, amely nem vet fel alkotmányossági kérdést. Az indítványozó alkotmányjogi panaszában a bírói jogalkalmazás helyességét, valamint a bíróságok döntését vitatja. Az indítványozó alapvetően nem értett egyet a Fővárosi Törvényszék és a Fővárosi Ítéltábla megállapításaival az alapperben, illetve a perújítási eljárásban sem. Álláspontja szerint a törvényszék és az ítéltábla nem megfelelően értékelték a bizonyítékokat, eljárási hibákat követtek el, és helytelenül vonták le következtetéseiket. Az indítványozó a végzések vizsgálatát tehát valójában nem alkotmányossági szempontból kérte, hanem azt kívánta elérni, hogy a tényállás megállapítása, valamint a tények értékelése, és az abból levont következtetések tekintetében elfoglalt bírói álláspontot változtassa meg az Alkotmánybíróság. Az indítvány nem tartalmaz olyan elemet, amelyet alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdésként lehetne értékelni, vagy amely felvetné a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kérdését.
- [33] Tekintettel arra, hogy az alkotmányjogi panasz részben nem alapjog sérelmét állította, részben nem tartalmazott indokolást az Alaptörvény felhívott rendelkezése sérelmét illetően, valamint a jelen ügyben nem merült fel olyan, a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, illetve alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés, mely az alkotmányjogi panasz befogadását indokolta volna, ezért az alkotmányjogi panasz – a fentiek alapján – nem felel meg az Abtv. 52. § (1b) bekezdésében és 29. §-ában foglalt befogadhatósági feltételeknek.
- [34] 4. Mindezek alapján az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a*) és *h*) pontjai alapján visszautasította.

Budapest, 2019. november 19.

Dr. Juhász Imre s. k.,
helyettes tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Dienes-Oehm Egon s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szalay Péter s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/631/2019.

